

Sygn. I C 307/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Lidia Dudek

Protokolant : sekr. sądowy Agata Suchaniak

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w H.

przeciwko P. O. i A. O.

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 25 września 2014 roku w sprawie sygn.. akt I Nc 84/14.

Sygn. akt I C 307/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w H. w pozwie z dnia 30 lipca 2014r. (data złożenia w placówce pocztowej) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych: (...) Budowlane Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. W., K. G., R. G., P. O. oraz A. O. solidarnie kwoty 93.888,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3 czerwca 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozostaje z pozwanym (...) Budowlane spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. W. w stałych stosunkach gospodarczych. W dniu 15 marca 2012r. powód zawarł z pozwaną Spółką kolejną umowę o współpracy nr 34/2/03/2012. Przedmiotem umowy było określenie zasad i warunków współpracy stron w zakresie sprzedaży przez powoda na rzecz pozwanej profili aluminiowych, i akcesoriów do produkcji konstrukcji aluminiowych. Pozwana Spółka składała powodowi zamówienia za pomocą poczty elektronicznej według katalogu towarów oferowanych przez powoda. Następnie po otrzymaniu zamówienia powód przygotowywał zamówione towary w odpowiedniej ilości i dostarczał pozwanej Spółce. Jednocześnie fakt ten był każdorazowo potwierdzany przez upoważnionego przedstawiciela pozwanej. Tym samym pozwana akceptowała każdą z dokonanych dostaw i zobowiązywała się do uiszczenia ceny na rzecz powoda. W okresie od marca 2012r. do października 2013r. pozwana Spółka złożyła powodowi zamówienia na towary o łącznej wartości 74.905,89 zł. Powód dostarczył pozwanej zamówione towary, co zostało potwierdzone odpowiednimi dowodami dostawy. Jednocześnie powód wystawił w związku z tymi transakcjami faktury VAT o numerach wskazanych w pozwie za cenę wynikającą z ilości i rodzaju zamówionych towarów. Pozwana Spółka nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń co do dostarczonych i odebranych towarów, nie kwestionowała także faktur VAT wystawionych przez powoda, które zostały jej doręczone. Powód podniósł, iż pozwana Spółka zalega wobec niego z płatnościami z tytułu wszystkich wymienionych faktur VAT. Powód wskazał również, iż w trakcie współpracy stron Spółka (...) zalegała z płatnościami na rzecz powoda także

za inne faktury VAT. Należności z ich tytułu zostały już zapłacone, jednakże powód z tytułu odsetek za opóźnienie wystawił na rzecz pozwanej Spółki dodatkowo noty odsetkowe wymienione w pozwie.

Powód podał, że zgodnie z punktem 6.1 umowy warunkiem uruchomienia przez powoda kredytu kupieckiego na rzecz Spółki (...) było zabezpieczenie jego spłaty w formie uzgodnionej z powodem. W związku z tym pozwana wystawiła i wydała powodowi weksel własny in blanco bez protestu oraz deklarację wekslową z dnia 15 marca 2012r. Zgodnie z oświadczeniem pozwanej Spółki wynikającym z deklaracji wekslowej złożyła ona do dyspozycji powoda weksel in blanco bez protestu w celu zabezpieczenia należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) S. A. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych. Deklaracja określa szczegółowe zasady wypełnienia weksla. Powyższy weksel został poręczony przez K. G., R. G., P. O. i A. O., którzy wyrazili zgodę na jego wypełnienie, zgodnie z deklaracją wekslową.

Powód podniósł, iż wobec niuregulowania przez pozwaną Spółkę należności wynikających ze wskazanych faktur, wypełnił weksel własny in blanco bez protestu wystawiony przez pozwaną Spółkę i poręczony przez pozwanych: K. G., R. G., P. O. i A. O., na kwotę 93.888,66 zł z terminem płatności na dzień 2 czerwca 2014r. Dochodzona kwota obejmuje wierzytelności powoda z tytułu wystawionych pozwanej Spółce niuregulowanych faktur VAT oraz not odsetkowych w wysokości 10.673,93 zł oraz odsetek ustawowych skapitalizowanych na dzień 2 czerwca 2014r. w kwocie 8.308,84 zł. Powód pismem z dnia 15 maja 2014r. poinformował pozwaną Spółkę o wypełnieniu weksla oraz wezwał do jego wykupu. Weksel został przedstawiony do wykupu pozwanej Spółce w dniu 2,3 i 4 czerwca 2014r. w siedzibie powoda. Powód poinformował także pozwanych: K. G., R. G., P. O. i A. O. o fakcie wypełnienia weksla oraz jego treści zawiadomieniem z dnia 15 maja 2014r. Powód wskazał, że kwota dochodzona pozwem stanowi sumę wekslową w wysokości 93.888,66 zł. Kwota ta wynika z niuregulowanych faktur VAT w wysokości 74.905,89 zł, oraz niuregulowanych not odsetkowych w wysokości 10.673,93 zł, zgodnie z zestawieniem z dnia 7 maja 2014r. oraz odsetek ustawowych od niuregulowanych faktur VAT wyliczonych na dzień 2 czerwca 2014r. w kwocie 8.308,84 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 25 września 2014r. wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 84/14 Sąd Okręgowy w Częstochowie uwzględnił żądanie pozwu i nakazał pozwanym (...) Budowlane spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. W., K. G., R. G., P. O. oraz A. O., aby zapłacili solidarnie powodowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w H. kwotę 93.888,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 czerwca 2014r. oraz kwotę 4.791,00 zł, tytułem zwrotu kosztów postępowania nakazowego (k. 138). Nakaz ten uprawomocnił się stosunku do pozwanych (...) Budowlane spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. W., K. G. i R. G. (k. 150 – 152).

Pozwani P. O. i A. O. wnieśli zarzuty od wydanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa. Nadto wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od powoda kosztów procesu. Pozwani podnieśli w pierwszej kolejności, że Sąd wydający nakaz zapłaty był niewłaściwy pod względem terytorialnym i sądem właściwym powinien być sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanych. Następnie pozwani podnieśli, że strona powodowa nie powołała żadnego dowodu na okoliczność wykazania okoliczności i treści deklaracji wekslowej do weksla własnego in blanco, oraz że wypełniła i przedstawiła weksel w sposób nieprawidłowy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 marca 2012r. (...) Spółka Akcyjna w H. zawarła z (...) Budowlane Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. W., reprezentowaną przez prezesa zarządu K. G. i członka zarządu P. O., umowę o współpracy nr 34/2/03/2012. Przedmiotem umowy było określenie zasad i warunków współpracy stron w zakresie sprzedaży przez powoda na rzecz pozwanej profili aluminiowych, i akcesoriów do produkcji konstrukcji aluminiowych.

Zgodnie z punktem 2.2 a) umowy pozwana Spółka była zobowiązana do składania powodowi zamówień na towar oferowany przez (...) i terminowego regulowania należności wobec powoda. Zgodnie z punktem 3.1 umowy podstawą ustalenia przedmiotu zamówienia miał być katalog towarów oferowanych przez powoda oraz jego ogólne warunki handlowe. Powód, zgodnie z punktem 2.1 a) i b) umowy, zobowiązany był do należytego i terminowego realizowania zaakceptowanych zamówień i dostawy zamówionego towaru.

(**dowód:** odpis umowy o współpracy nr 34/2/03/2012 z dnia 15 marca 2012r. wraz z załącznikiem do umowy k. 17 – 23 akt, fakturami VAT wraz ze złożonymi zamówieniami i dowodami dostaw k. 25 -99 akt, deklaracja wekslowa k. 24 akt, odpis weksla k.128 akt, wezwanie do wykupu weksla k.100 akt, zeznania podatkowe CIT k. 217- 227).

Pozwana Spółka składała powodowi zamówienia za pośrednictwem poczty elektronicznej. Następnie po otrzymaniu zamówienia powód przygotowywał zamówione towary i dostarczał pozwanej Spółce. Jednocześnie fakt ten był każdorazowo potwierdzany przez upoważnionego przedstawiciela pozwanej. Dowód dostawy był załącznikiem do faktury VAT wystawionej przez powoda w związku z zamówieniem. Faktura każdorazowo określała ilość i rodzaj zamówionych towarów oraz wynikającą stąd cenę za towary, odwołując się także do dowodu dostawy.

W okresie od marca 2012r. do października 2012r. pozwana Spółka złożyła powodowi zamówienia na towary o łącznej wartości 74.905,89 zł Powód dostarczył pozwanej zamówione towary, co zostało potwierdzone odpowiednimi dowodami dostawy. Jednocześnie powód wystawił w związku z tymi transakcjami faktury VAT za cenę wynikającą z ilości i rodzaju zamówionych towarów. Pozwana Spółka nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń co do dostarczonych i odebranych towarów, nie kwestionowała także faktur VAT wystawionych przez powoda, które zostały jej doręczone.

Pozwana Spółka zalega wobec powoda z płatnościami z tytułu wszystkich faktur VAT załączonych do pozwu. W trakcie współpracy stron, pozwana Spółka zalegała z płatnościami na rzecz powoda także za inne faktury VAT. Należności z ich tytułu zostały już zapłacone, jednakże powód z tytułu odsetek za opóźnienie wystawił na rzecz pozwanej Spółki dodatkowo noty odsetkowe nr (...) z dnia 30.06.2013r.,nr (...) z dnia 30.09.2013r. i nr (...) z dnia 31.12.2013r.

(**dowód:** odpisy faktur VAT i dowodów dostaw k. 25 – 99, odpisy not odsetkowych k. 96 – 98 akt, odpis upoważnienia do wystawiania faktur VAT bez podpisu k. 115, odpis upoważnienia do odbioru towaru k. 95 akt).

Zgodnie z punktem 6.1 umowy o współpracy warunkiem uruchomienia przez powoda kredytu kupieckiego na rzecz pozwanej Spółki było zabezpieczenie jego spłaty w formie uzgodnionej z powodem. W związku z tym pozwana wystawiła i wydała powodowi weksel własny in blanco oraz deklarację wekslową z dnia 15 marca 2012r. Zgodnie z oświadczeniem pozwanej Spółki wynikającym z deklaracji wekslowej złożyła ona do dyspozycji powoda weksel in blanco w celu zabezpieczenia należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) S.A. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych. Deklaracja określała szczegółowe zasady wypełnienia weksla. Jednocześnie weksel ten został poręczony przez pozwanych K. G. - prezesa Spółki (...), P. O. członka zarządu Spółki (...) którzy wyrazili zgodę na jego wypełnienie, zgodnie z deklaracją wekslową.

(**dowód** : odpis deklaracji wekslowej z dnia 15 marca 2012r. k. 24 akt, odpis weksla własnego in blanco (k. 128).

Wobec nieuregulowania przez Spółkę (...) należności wynikających ze wskazanych faktur załączonych do pozwu, powód wypełnił weksel własny in blanco wystawiony przez pozwaną Spółkę i poręczony przez pozwanych K. G., R. G., P. O. oraz A. O., na kwotę 93.888,66 zł z terminem płatności na dzień 2 czerwca 2014r. Powyższa kwota obejmuje wierzytelności powoda z tytułu wystawionych pozwanej Spółce nieuregulowanych faktur VAT oraz not odsetkowych w wysokości 10.673,93 zł oraz odsetek ustawowych skapitalizowanych na dzień 2 czerwca 2014r. w kwocie 8.308,84 zł. Powód pismem z dnia 15 maja 2014r. poinformował pozwaną Spółkę o wypełnieniu weksla oraz wezwał do jego wykupu. Weksel został przedstawiony do wykupu pozwanej Spółce w dniu 2,3 i 5 czerwca 2014r. w siedzibie powoda. Powód poinformował także pozwanych: K. G., R. G., P. O. i A. O. o fakcie wypełnienia weksla oraz jego treści zawiadomieniem z dnia 12 kwietnia 2013r.

Weksel wypełniony został w sposób prawidłowy – na kwotę odpowiadającą kwocie należności w wysokości 93.888,66 zł. Kwota 93.888,66 zł stanowiąca sumę wekslową dochodzoną pozwem stanowi sumę zadłużenia w wysokości 93.888, 66 zł wskazaną w wezwaniu do wykupu weksla i wezwaniu poręczycieli do zapłaty. Kwota ta wynika z nieuregulowanych faktur VAT w wysokości 74.905.89 zł, oraz nieuregulowanych not odsetkowych w wysokości 10.673,93 zł, zgodnie z zestawieniem z dnia 7 maja 2014r. oraz odsetek ustawowych od nieuregulowanych faktur VAT wliczonych na dzień 2 czerwca 2014r. w kwocie 8.308,84 zł.

(**dowód:** odpis umowy o współpracy nr 34/2/03/2012 z dnia 15 marca 2012r. wraz z załącznikiem do umowy k. 17 – 23 akt, fakturami VAT wraz ze złożonymi zamówieniami i dowodami dostaw k. 25 -99 akt, deklaracja wekslowa k. 24 akt, odpis weksla k.128 akt, weksel złożony do depozytu sądowego, wezwanie do wykupu weksla k.100 akt,).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości. Biorąc pod uwagę zarzut nieprawidłowej właściwości terytorialnej sądu, należy wskazać, iż zgodnie z art. 371 par. 2 k.p.c powód dochodzący swoich roszczeń przeciwko kilku pozwany może, w ramach właściwości przemiennej, dokonać wyboru albo sądu właściwego według miejsca płatności weksla albo według miejsca zamieszkania akceptanta lub wystawcy weksla. Z tych też względów strona pozwana nie ma racji, twierdząc w zarzucie od nakazu zapłaty iż sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanych. Ponadto nietrafny jest zarzut nieprawidłowego wypełnienia weksla.

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 28 maja 1936r. – Prawo wekslowe (Dz. U. z 1936r. Nr 37, poz. 282 ze zm.) zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. W myśl art. 32 powołanej ustawy poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Stosownie do dyspozycji art. 104 odpowiedzialność wystawcy weksla jest taka sama jak akceptanta weksla trasowanego. Na mocy zaś art. 28 akceptant (tj. trasat, który przyjął weksel) zobowiązuje się do zapłaty weksla w terminie płatności. W razie niezapłacenia weksla służy posiadaczowi weksla przeciwko niemu bezpośrednio roszczenie z weksla o wszystko, czego można żądać na podstawie art. 48 i art. 49 Prawa wekslowego. W myśl art. 48 pkt 2 przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych od dnia płatności. Przepisy powyższe – zamieszczone w części ustawy dotyczącej weksla trasowanego na mocy art. 103 Prawa wekslowego mają odpowiednie zastosowanie do weksla własnego. Z powyższych przepisów wynika, że wystawca weksla własnego był obowiązany do zapłaty sumy wekslowej, a nadto w przypadku nie zapłacenia weksla – do spełnienia świadczeń ubocznych wymienionych w art. 48 Prawa wekslowego, zaś analogiczne zobowiązanie ciążyło na pozwanych R. G., K. G., A. O. i P. O. jako poręczycielach wekslowych. Odpowiedzialność wyżej wymienionych pozwanych jest solidarna, albowiem według art. 47 Prawa wekslowego – kto weksel wystawił, przyjął, indosował lub zań poręczył, odpowiada wobec posiadacza solidarnie, zaś posiadacz może dochodzić roszczeń przeciwko jednemu, kilku lub wszystkim dłużnikom bez potrzeby zachowania porządku, w jakim się zobowiązali. Bezsporny był również fakt, że wystawca weksla w dniu 15 marca 2012r. złożył deklarację wekslową, w której upoważnił stronę powodową do wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą kwocie zabezpieczenia należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) S. A. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych i weksel ten opatrzyć datą i miejscem wystawienia oraz datą płatności według własnego uznania(wskazując jako miejsce płatności H. bądź C.), natomiast pozwani jako poręczyciele wekslowi wyrazili zgodę na treść powyższej deklaracji wekslowej. Strona powodowa domagała się na podstawie weksla zapłaty kwoty 93.888,93 zł od jego wystawcy oraz poręczycieli. Weksel ten stanowił zabezpieczenie należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) S. A. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych. Poza sporem pozostawało również, że pozwani jako poręczyciele wekslowi nie spłacili na rzecz strony powodowej żadnych kwot tytułem spłaty zadłużenia kwoty 93.888,93 zł, która obejmuje wierzytelności powoda z tytułu wystawionych pozwanej Spółce nieuregulowanych faktur VAT oraz not odsetkowych w wysokości 10.673,93 zł oraz odsetek ustawowych skapitalizowanych na dzień 2 czerwca 2014r. w kwocie 8.308,84 zł. Weksel przedstawiony przez stronę powodową odpowiada wymogom formalnym określonym w art. 101 Prawa wekslowego. Zgodnie z art. 101 ustawy Prawo wekslowe weksel własny powinien zawierać: nazwę "weksel" w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go wystawiono, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej, oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla oraz podpis wystawcy weksla. Brak oznaczenia niektórych elementów tj. terminu płatności, miejsca płatności oraz miejsca wystawienia weksla nie pozbawia dokumentu cech weksla - art. 102 ustawy Prawo wekslowe. Podstawą odpowiedzialności pozwanych, jako poręczycieli wekslowych stanowi art. 32 ustawy – Prawo wekslowe, zgodnie z którym poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Z kolei art. 30 Prawa wekslowego stanowi, że zapłata

weksla może być zabezpieczona poręczeniem wekslowym (awal), co do całości lub co do części sumy wekslowej. Poręczenie wekslowe polega więc na przyjęciu odpowiedzialności wekslowej za dług osoby podpisanej na wekslu. Nie zabezpiecza natomiast wywiązania się z umowy, w związku z którą został wystawiony weksel lub zostało udzielone poręczenie wekslowe. Oznacza to, iż poręczenie wekslowe jest zobowiązaniem abstrakcyjnym, niezależnym od umowy łączącej poręczyciela z osobą, za którą poręcza, ani od tego, czy umowa taka istnieje. Odpowiedzialność poręczyciela wekslowego jest samodzielna materialnie, niesubsydiarna, solidarna i w ograniczonym jedynie stopniu zależna od zobowiązania głównego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (orzeczenie SN z dnia 17 grudnia 1962 r., 2 CR 1111/61, MoP 1993/3/23 oraz z dnia 11 V 1994r., II CR 536/93 niepubl.) poręczenie wekslowe jest instytucją całkowicie odrębną od poręczenia cywilnego i stosuje się do niego wyłącznie przepisy prawa wekslowego. Instytucja awalu służy bowiem przede wszystkim ochronie interesu wierzyciela. Pozwani złożyli jako poręczyciele podpisy na wekslu własnym in blanco stanowiącym zabezpieczenie należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) S. A. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych, stali się zobowiązani z tytułu udzielonego poręczenia wekslowego. Okoliczności tej oraz autentyczności podpisów złożonych na wekslu pozwani nie kwestionowali. Poręczenie może być udzielone do całej albo do części sumy wekslowej. W przypadku poręczenia do części sumy wekslowej ograniczenie to powinno być zaznaczone w treści oświadczenia poręczyciela. Jeżeli kwota poręczenia nie została określona – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – oznacza to, iż poręczyciel wekslowy poręcza za całość sumy wekslowej. Zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem może być podniesiony w stosunkach między wystawcą weksla a pierwszym wierzycielem, co jest wyrazem złagodzenia abstrakcyjnego charakteru takiego zobowiązania wekslowego. Deklaracja wekslowa może dotyczyć tylko tych elementów, które w momencie wręczenia weksla nie były wypełnione jak np. kwota. Deklaracja wekslowa nie może więc np. precyzować, kto będzie zobowiązany z weksla, gdyż to wynika z samego dokumentu weksla in blanco. W praktyce najczęściej kwestionowana jest wysokość sumy wekslowej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 lutego 1998 roku (OSNC 1998, poz. 141) podkreślił, że z chwilą wręczenia weksla in blanco dochodzi między wydającym a odbiorcą do zawarcia umowy skierowanej na powstanie zobowiązania wekslowego i zobowiązanie to powstaje po uzupełnieniu dokumentu przez upoważnioną osobę o niezbędne elementy. Deklarację wekslową należy traktować jako wiążącą umowę stron, ale jednocześnie brak deklaracji lub niezgodne z nią wypełnienie weksla nie ma wpływu na istnienie, czy zakres odpowiedzialności wekslowej.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że weksel własny wypełniony został w sposób prawidłowy – na kwotę odpowiadającą kwocie należności w wysokości 93.888,66 zł, wypływającej z tytułu zabezpieczenia należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z „Y.” oraz innych kosztów z tym związanych, na mocy łączącej strony umowy o współpracę zawartej w dniu 15 marca 2012r. nr 34/2/03/2012. Powodowa spółka wskazała, że na sumę zadłużenia składały się kwoty: 74.905.89 zł z tytułu nieuregulowanych faktur VAT, 8.308,84 zł stanowiąca odsetki ustawowe od nieuregulowanych faktur VAT wyliczone na dzień 2 czerwca 2014r., oraz 10.673,93 zł jako kwota nieuregulowanych not odsetkowych zgodnie z zestawieniem z dnia 7 maja 2014r. Powód został uprawniony do opatrzenia weksla datą wystawienia, datą płatności, nazwą i siedzibą remitenta (Herby) oraz klauzulą bez protestu, według własnego uznania. Strona powodowa przy wypełnianiu weksla dochowała tych warunków, nie dopuszczając się błędów, przez co z tego tytułu nie można jej postawić żadnego zarzutu. Powód wywiązał się także z wymogu zawiadomienia o wypełnieniu weksla, co zastrzeżono w treści deklaracji wekslowej. Tego typu czynność ma w gruncie rzeczy charakter faktyczny, ponieważ nie traktuje o niej wyraźnie żaden przepis prawa wekslowego.

W ocenie Sądu, strona pozwana nie ma racji twierdząc, że jej odpowiedzialność ogranicza się do kwoty „zamkniętej”, możliwej do przewidzenia w maksymalnym rozmiarze na dzień zawarcia umowy. Interpretacja taka jest sprzeczna z zasadami prawa wekslowego oraz z instytucją poręczenia. Stwierdzić należy bowiem, że zakres odpowiedzialności poręczyciela jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności tego, za kogo udzielono poręczenia. Przy czym P. O. udzielił poręczenia za wystawcę weksla, tj. spółkę, której był członkiem. Ponadto, bezsporne pozostawało w sprawie, że na podstawie zawartej umowy z dnia 15 marca 2012r. pozwana Spółka z o.o. była odpowiedzialna za zapłatę kwoty 93.888,66 zł z tytułu niezapłaconych faktur VAT i naliczonych odsetek. Takie też jest, zdaniem Sądu, zobowiązane poręczyciela wekslowego (awalisty). W analizowanym przypadku weksel został wypełniony z uwzględnieniem treści umowy z dnia 15 marca 2012r. nr (...) zatem nie może być to interpretowane, jak chce strona pozwana, jako

rozszerzenie jego odpowiedzialności. Z rozszerzeniem odpowiedzialności pozwany miałby do czynienia w sytuacji gdy weksel niezupełny w chwili wystawiania zostałby wypełniony na kwotę wyższą niż maksymalna, określona w deklaracji wekslowej. Takiej sytuacji jednak w przedmiotowej sprawie nie było. W deklaracji wekslowej wskazano bowiem, że weksel może być wypełniony na kwotę „w złotych z tytułu niezapłaconych przez Wystawcę należności wynikających z wszelkich transakcji handlowych zawartych z Remitentem wraz ustalonymi odsetkami umownymi lub odsetkami ustawowymi tytułu opóźnienia oraz zapłaconą opłatą skarbową od weksla”. Sama istota odsetek polega na tym, że biegną one przede wszystkim w przypadku opóźnienia w płatności zobowiązania. Nie sposób więc uznać za zasadne zarzutów strony pozwanej, że w chwili podpisywania przez nią poręczenia wekslowego było ono ograniczone do jakiejś ściśle określonej kwoty. Taka okoliczność nie wynika z materiału dowodowego sprawy. Podkreślić należy, że wszelkie ograniczenia złożonego poręczenia powinny wynikać wprost z weksla. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 października 2003 r., sygn. III CK 35/02, wskazał, że „ograniczenie odpowiedzialności poręczyciela wekslowego dla swej skuteczności wobec wierzyciela wekslowego musi wynikać nie tylko z deklaracji wekslowej lub porozumienia między wierzycielem a poręczycielem, ale przede wszystkim z treści weksla. Poręczyciel wekslowy powinien bowiem na wekslu zaznaczyć ograniczenie udzielonego poręczenia wekslowego. (...) Brak w szeroko rozumianym porozumieniu wekslowym ograniczenia odpowiedzialności wekslowej do określonych zobowiązań oznacza odpowiedzialność za każde zobowiązanie wystawcy wobec wierzyciela”.

Powyższe zgodne jest także z duchem szczególnego, surowego charakteru wykładni wekslowych oświadczeń woli, która nie może wykraczać poza treść samego dokumentu, a w szczególności nie może odwoływać się do rzeczywistej woli osób zaciągających zobowiązanie wekslowe (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 29 listopada 2005 r., III CZP 107/05). Zdaniem Sądu, pozwani K. G., R. G., P. O. i A. O. nie zastrzegli względem powodowej Spółki jakichkolwiek ograniczeń swojej odpowiedzialności jako awalisty. Treść deklaracji wekslowej w przedmiotowej sprawie nie określała bowiem maksymalnej kwoty zobowiązania, również i pozwani poręczając za weksel nie uczynili o tym wzmianki na wekslu. Oznacza to, że odpowiadają oni pod tymi samymi warunkami i w tym samym zakresie co spółka, za którą poręczyli. W podobnym tonie wypowiedział się także Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 lutego 2007 r. (II CSK 485/06) na tle zbliżonego do przedmiotowej sprawy stanu faktycznego. Natomiast w wyroku z dnia 5 czerwca 1997 r., sygn. II CKN 185/97 wprost stwierdził, że z uwagi na abstrakcyjność weksla w stosunku wekslowym nie ma znaczenia, że w chwili podpisywania poręczenia poręczyciel nie znał rzeczywistej wartości zobowiązania. Poręczenie wekslowe pozostaje zatem w mocy, a rozmiar odpowiedzialności dłużnika głównego przekłada się na rozmiar odpowiedzialności poręczyciela. Zgodnie z art. 38 ust. 1 prawa wekslowego posiadacz weksla, płatnego w oznaczonym dniu, albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następnych dni powszednich. Powód oznaczył termin płatności weksla na 2.06.2014r. i skierował do wszystkich dłużników wekslowych (wystawcy i 4 poręczycieli) wezwania do wykupienia weksla pismami z dn. 15.05.2014r. Wskazał w tych pismach, że weksel zostanie przedstawiony w H. (zgodnie z deklaracją wekslową) w dniu płatności 2.06.2014r., co odpowiada dyspozycji art. 38 prawa wekslowego. Ponieważ weksel płatny był w oznaczonym dniu, a nie pewien czas po okazaniu, przepisy art. 23 ust. 1 prawa wekslowego, zgodnie z którym weksel, płatny w pewien czas po okazaniu powinien być przedstawiony do przyjęcia w ciągu roku od dnia wystawienia, oraz art. 104 ust. 2 prawa wekslowego, zgodnie z którym weksle własne, płatne w pewien czas po okazaniu, powinny być w terminach oznaczonych w art. 23 przedstawione celem zaznaczenia wizy przez wystawcę, nie znajdują zastosowania. Konkludując, Sąd uznał, że na podstawie weksla z dnia 15 marca 2012r. stronie powodowej jako remitentowi przysługuje roszczenie w stosunku do pozwanych jako poręczycieli wekslowych o zapłatę zarówno sumy wekslowej i odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu płatności weksla tj. od dnia 3 czerwca 2014r. Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów. Strona powodowa w pozwie przedstawiła sposób wyliczenia dochodzonej pozwem kwoty w oparciu o załączone do pozwu dokumenty. Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne, ich autentyczność nie była zresztą przez strony kwestionowana.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 496 k.p.c. Sąd utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 25 września 2014 roku w sprawie I Nc 84/13.

O kosztach postępowania orzeczono w nakazie zapłaty na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty zasądzone nakazem zapłaty na rzecz powoda obejmują: opłatę od pozwu w kwocie 1174,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600,00 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Razem – 4791,00 zł.